

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Naděždy Řehákové a soudkyň JUDr. Ivanky Havlíkové a Mgr. Ing. Silvie Svobodové ve věci

žalobce: **D. Z.**, nar. XXX, státní příslušnost Ruská federace
bytem K. P.
zastoupen advokátem JUDr. Petrem Novotným
sídlem Archangelská 1, Praha 10

proti

žalované: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**,
sídlem Praha 4, nám. Hrdinů 1634/3

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 11. 6. 2018, č. j.: MV-3609-4/SO-2018

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení

- 1. Žalobce se podanou žalobou domáhal přezkumu rozhodnutí žalované ze dne 11. 6. 2018, č. j. MV-3609-4/SO-2018 (dále jen „napadené rozhodnutí“), kterým žalovaná zamítla odvolání žalobce proti rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky (dále jen

Shodu s prvopisem potvrzuje V. B.

„správní orgán I. stupně“) ze dne 18. 10. 2017, č. j. OAM-16576-10/ZM-2017 (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“) a rozhodnutí potvrdila.

2. Prvostupňovým rozhodnutím správní orgán I. stupně podle § 66 odst. 1 písm. c) zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), zastavil řízení o žádosti žalobce o prodloužení platnosti povolení k dlouhodobému pobytu na území České republiky – zaměstnanecké karty dle § 44a odst. 9 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění účinném do 14. 8. 2017 (dále jen „zákon o pobytu cizinců“).

II. Rozhodnutí žalované (napadené rozhodnutí)

3. V odůvodnění napadeného rozhodnutí žalovaná vyšla ze zjištění, že žalobce dne 21. 6. 2017 podal žádost o prodloužení platnosti povolení k dlouhodobému pobytu na území České republiky – zaměstnanecké karty dle § 44a odst. 9 zákona o pobytu cizinců. Při posuzování žádosti bylo správním orgánem I. stupně zjištěno, že žádost neobsahuje veškeré zákonem stanovené náležitosti, neboť k ní nebyl předložen doklad prokazující odbornou způsobilost pro výkon požadovaného zaměstnání podle § 42g odst. 2 písm. c) zákona o pobytu cizinců. Výzva k odstranění vad žádosti ze dne 2. 8. 2017 ve lhůtě 20 dnů ode dne doručení byla doručena zástupkyni žalobce, v souladu s § 24 odst. 1 správního řádu dne 21. 8. 2017. Na předmětnou výzvu nebylo reagováno, proto správní orgán I. stupně vyrozuměním ze dne 18. 10. 2017 informoval žalobce o pokračování v řízení. Prvostupňovým rozhodnutím ze dne 18. 10. 2017 správní orgán I. stupně řízení zastavil, neboť žalobce k žádosti i přes výzvu nepředložil náležitost nezbytnou k posouzení žádosti z jejího věcného hlediska a rozhodnutí ve věci. Dne 21. 11. 2017 podal žalobce včasné blanketní odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí, které odůvodnil dne 13. 12. 2017, a následně dne 18. 12. 2017 doložil čestné prohlášení paní M. K. a diplom o základním odborném vzdělání žalobce ze dne 1. 7. 2008 spolu s dodatkem k diplomu.
4. K odvolací námitce žalobce, že výzva k odstranění vad měla být zaslána nejen jeho zástupkyni, ale i jemu, neboť poslední den lhůty již neplatila udělená plná moc, žalovaná uvedla, že výzva k odstranění vad ze dne 2. 8. 2017 byla spolu s usnesením o přerušení řízení zaslána zástupkyni žalobce prostřednictvím České pošty dne 7. 8. 2017. Vzhledem k tomu, že zástupkyně nebyla zastižena, byla vyzvána k vyzvednutí zásilky, o čemž jí bylo zanecháno poučení dne 11. 8. 2017. Z doručky České pošty vyplývá, že písemnosti nebyly ve stanovené lhůtě vyzvednuty a následující den po uplynutí lhůty byly proto vloženy do schránky zástupkyně žalobce. V případě doručení písemností tak byl aplikován postup dle § 24 odst. 1 správního řádu, přičemž předmětné písemnosti byly doručeny zástupkyni žalobce dne 21. 8. 2017. Lhůta 20 dnů od doručení předmětné výzvy stanovená správním orgánem I. stupně k odstranění vad tedy uplynula dne 11. 9. 2017. Udělená plná moc zmocňující paní M. K. jednat jménem žalobce měla platnost do 30. 9. 2017. Tvrzení žalobce, že předmětná výzva byla doručena zástupkyni až dne 11. 9. 2017, a lhůta uplynula až den po skončení platnosti udělené plné moci, dne 1. 10. 2017, je v rozporu se spisovým materiálem. Dle žalované správní orgán I. stupně naopak nepochybil, nýbrž postupoval v souladu s § 33 odst. 1 a § 34 odst. 1 správního řádu, pokud v době platnosti udělené plné moci doručoval předmětné písemnosti zmocněné zástupkyni a nikoli rovněž i žalobci.
5. K odvolací námitce, že správní orgán I. stupně pochybil, když zaslal výzvu k odstranění vad zástupkyni žalobce v době dovolených, a tedy v době, kdy byla zástupkyně mimo území České republiky, žalovaná uvedla, že žalobce na podporu svého tvrzení předložil

pouze čestné prohlášení jeho bývalé zástupkyně, takový doklad však není relevantní, neboť nebyl podložen listinnými důkazy svědčícími o tvrzené skutečnosti. Zůstalo pouze u nepodloženého tvrzení, které je pro svou obecnost nepřezkoumatelné. Z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 11. 10. 2017, č. j. 1 As 361/2016 - 75, vyplývá, že je na účastníkovi řízení, aby si zajistil možnost být obeznámen s věcmi týkajícími se jeho řízení. Pokud si toto žalobce žádným způsobem nezajistil, ač tak učinit mohl, je pouze na něm, aby nesl nepříznivé následky s tím spojené. Skutečnost, že zástupkyně žalobce měla odcestovat mimo území České republiky, nebyl správnímu orgánu I. stupně v průběhu řízení sdělen, nelze mu to proto dávat k tíži.

6. K diplomu o základním odborném vzdělání žalobce ze dne 1. 7. 2008 a dodatku k tomuto diplomu, které byly správnímu orgánu I. stupně doručeny dne 18. 12. 2017, je s ohledem na datum vystavení příslušných dokladů (1. 7. 2008) zřejmé, že žalobce těmito doklady disponoval již v průběhu správního řízení před správním orgánem I. stupně a nejedná se tak o nové důkazy nebo skutečnosti. Tyto doklady žalobce měl a mohl předložit již v řízení před správním orgánem I. stupně, k čemuž mu tento správní orgán poskytl dostatečný časový prostor. Žalobce nadto neuvedl žádný důvod jejich nepředložení již v rámci prvostupňového správního řízení. S ohledem na § 82 odst. 4 správního řádu tak žalovaná k těmto dokladům nepřihlédla. Žalovaná v této souvislosti odkázala na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 3. 2015, č. j. 9 Azs 12/2015 - 38, ze kterého vyplývá, že je zejména v zájmu účastníka řízení, aby shromáždil a správnímu orgánu předložil všechny potřebné podklady.
7. K odvolací námitce žalobce, že správní orgán I. stupně měl povinnost přesně definovat, který doklad má na mysli a nikoli pouze odkázat na přílohu doloženou k výzvě k odstranění vad, žalovaná uvedla, že správní orgán postupoval v souladu s § 4 odst. 2 a § 37 odst. 3 správního řádu, když po zjištění vady žádosti žalobce v souladu s § 45 odst. 2 správního řádu vyzval k odstranění vady žádosti. Žalovaná nepřisvědčila tvrzení žalobce, že výzva k odstranění vad neobsahuje konkrétní poučení, jaký doklad má žalobce předložit k žádosti, aby byla vada řízení odstraněna, neboť výzva správního orgánu I. stupně uvádí, že: *„Nebyl doložen doklad o odborné způsobilosti vyžadované k pracovnímu místu.“* s tím, že *„obecné požadavky na prokázání odborné způsobilosti pro výkon požadovaného zaměstnání podle § 42g odst. 2 písm. c) zákona č. 326/1999 Sb. a případné další informace jsou obsaženy v příloze, která je nedílnou součástí této výzvy.“* V příloze, jež je nedílnou součástí výzvy, je pak zcela konkrétně uvedeno, jakými způsoby může žalobce prokázat odbornou způsobilost pro výkon požadovaného zaměstnání, a jaké doklady má v konkrétních případech za tímto účelem předložit. Vzhledem k tomu, že se v případě žalobce jedná o žádost podanou na návrh a žádný doklad prokazující jeho odbornou způsobilost nebyl k žádosti doložen, bylo zcela na něm, jakým způsobem prokáže splnění požadovaných podmínek. Správní orgán nemůže předjímat, jakým způsobem ze všech možných variant bude žalobce prokazovat splnění odborné způsobilosti pro výkon požadovaného zaměstnání, a jaký doklad tedy hodlá správnímu orgánu předložit. Žalovaná v této souvislosti odkázala na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 10. 2010, č. j. 1 As 51/2010 - 214, podle něhož *„Poučovací povinnost správního orgánu dle § 4 odst. 2 správního řádu z roku 2004 nezahrnuje poskytování komplexního návodu, co by účastník měl nebo mohl v daném případě dělat, aby dosáhl žádaného účinku, ale jen pomoc k tomu, aby mohl zákonem stanoveným způsobem dát najevo, co hodlá v řízení učinit.“* V případě žalobce správní orgán I. stupně své poučovací povinnosti stanovené správním řádem dostál a žalovaná tudíž neshledala námitku žalobce důvodnou.

Shodu s prvopisem potvrzuje V. B.

8. Žalovaná závěrem uvedla, že podle § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu „řízení o žádosti správní orgán usnesením zastaví, jestliže žadatel v určené lhůtě neodstraní podstatné vady žádosti, které brání pokračování v řízení“, přičemž podstatnou vadou žádosti je pouze taková vada, která brání tomu, aby bylo možno žádost z obsahového hlediska projednat. Vzhledem k tomu, že žalobce nedoložil všechny zákonem požadované náležitosti k žádosti, správní orgán I. stupně nemohl předmětnou žádost z obsahového hlediska projednat, a vydat tak meritorní rozhodnutí, nýbrž musel o předmětné žádosti procesně rozhodnout. Jelikož Nejvyšší správní soud ve svém rozsudku ze dne 10. 3. 2010, č. j. 6 As 57/2009 - 72, konstatoval, že správní řád obecně spojuje s žadatelovou nečinností zastavení řízení [§ 66 odst. 1 písm. c) správního řádu], přičemž zákon o pobytu cizinců neobsahuje speciální ustanovení upravující následky nečinnosti účastníka řízení, správní orgán I. stupně zcela v souladu s pravidlem „*lex specialis derogat legi generali*“ aplikoval § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu.
9. S ohledem na všechny shora uvedené skutečnosti proto žalovaná rozhodla tak, jak je uvedeno ve výroku napadeného rozhodnutí.

III. Žaloba

10. Žalobce v prvním žalobním bodě namítl nezákonnost napadeného rozhodnutí z důvodu, že správní orgány v rámci správního řízení porušily jednak § 3 správního řádu, neboť nezjistily stav věci způsobem, o němž nejsou významné pochybnosti a v rozsahu, který je nezbytný vzhledem ke konkrétním okolnostem případu, jednak si neopatřily dostatečné podklady pro své rozhodnutí ve smyslu § 50 odst. 2 správního řádu. Správní orgány si neopatřily všechny dostupné důkazy nutné k objektivnímu posouzení případu žalobce, nýbrž si svou pozici výrazně usnadnily pouhým konstatováním, že žalobce nereagoval na výzvu správního orgánu (byť mu tato nebyla řádně doručena). Žalovaná pak vydáním napadeného rozhodnutí porušila jednak § 2 odst. 1 správního řádu, neboť nepostupovala v předmětné věci v souladu se zákony a ostatními právními předpisy, jednak § 2 odst. 3 správního řádu, neboť nešetřila oprávněné zájmy žalobce jako osoby, již se činnost správního orgánu dotýká, a jednak § 2 odst. 4 správního řádu, neboť nedbala, aby přijaté řešení bylo v souladu s veřejným zájmem a aby odpovídalo okolnostem daného případu.
11. Žalobce ve druhém žalobním bodě namítl, že v rámci vedeného správního řízení nezplnomocnil nikoho k přebírání písemností, neboť vystavená plná moc se vztahovala pouze k podání žádosti o prodloužení platnosti povolení k dlouhodobému pobytu na území České republiky. Žalobce by nikdy nesouhlasil s tím, aby v rámci řízení vedeného o podané žádosti o prodloužení platnosti povolení k dlouhodobému pobytu na území přebíral písemnosti kdokoli jiný, nežli on osobně. Text v plné moci oprávnující zástupkyni k přebírání písemností musel být do textu vepsán později, bez vědomí a souhlasu žalobce. Veškeré písemnosti tak měly být v rámci vedeného řízení doručovány jemu osobně, nikoli jiné osobě, která k tomu vůbec nebyla oprávněna. Proto ani výzva k odstranění vad ze dne 2. 8. 2017 nebyla řádně doručena žalobci a žalobce tudíž nemohl na výzvu jakkoli reagovat. Z tohoto důvodu neměl ani správní orgán I. stupně rozhodnout o zastavení správního řízení a ve shodě s tím neměla žalovaná v rámci odvolacího řízení prvostupňové rozhodnutí potvrdit.
12. Žalobce ve třetím žalobním bodě namítl, že má na území České republiky vytvořeno již dlouhodobě stabilní rodinné a sociální zázemí, jelikož se na území nachází nepřetržitě od roku 2008 a žije zde i jeho sestra, paní E. Z., narozená XXX, se svou dcerou M. Z.,

Shodu s prvopisem potvrzuje V. B.

narozenou YYY, se kterými je žalobce v úzkém a pravidelném kontaktu, neboť jeho sestra je samoživitelka a žalobce jí pomáhá s péčí o malou dceru. V případě, že by nedošlo ke zrušení pravomocného rozhodnutí o zastavení řízení o žalobcem podané žádosti o prodloužení dlouhodobého pobytu, byl by žalobce nucen opustit území České republiky, čímž by došlo v rozporu se zákonem k nepřiměřenému zásahu do soukromého a rodinného života žalobce. Správní orgán I. stupně vůbec nezkoumal rodinnou situaci žalobce, nepřihlédl k délce jeho dosavadního pobytu na území a vytvořeným pracovním, kulturním a sociálním vazbám, čímž rozhodoval na základě neúplných podkladů a nedostatečných informací.

13. Ze shora uvedených důvodů žalobce navrhl, aby soud zrušil jednak napadené rozhodnutí, jednak prvostupňové rozhodnutí, a věc vrátil žalované k dalšímu řízení.

IV. Vyjádření žalované k žalobě

14. Žalovaná ve vyjádření k žalobě ze dne 31. 7. 2018 navrhla, aby městský soud žalobu jako nedůvodnou zamítl.
15. K námitce žalobce ohledně chybného doručování výzvy k odstranění vad jeho zástupkyni žalovaná uvedla, že žalobce byl v průběhu správního řízení před správním orgánem I. stupně k odstranění vad žádosti řádným způsobem vyzván, jak jednoznačně vyplývá ze spisového materiálu. Správní orgán I. stupně žalobce v souladu s § 45 odst. 2 správního řádu výzvou ze dne 2. 8. 2017 vyzval k odstranění vad žádosti, přičemž ve výzvě specifikoval charakter vad a způsob jejich odstranění, a poskytl žalobci k jejich odstranění lhůtu 20 dnů ode dne doručení výzvy, současně žalobce ve výzvě poučil o následcích neodstranění vad. Spolu s výzvou k odstranění vad správní orgán I. stupně usnesením ze dne 2. 8. 2017 řízení přerušil v souladu s § 64 odst. 1 písm. a) správního řádu. Ze spisového materiálu vyplývá, že výzva k odstranění vad ze dne 2. 8. 2017 byla spolu s usnesením o přerušení řízení zaslána zástupkyni žalobce prostřednictvím České pošty dne 7. 8. 2017. Vzhledem k tomu, že zástupkyně žalobce nebyla zastižena, byla vyzvána k vyzvednutí zásilky a bylo jí dne 11. 8. 2017 zanecháno poučení. Z doručky České pošty vyplývá, že písemnosti nebyly ve stanovené lhůtě vyzvednuty, následující den po uplynutí lhůty byly proto vloženy do schránky zástupkyně žalobce. Tímto byl aplikován postup dle § 24 odst. 1 správního řádu, přičemž předmětné písemnosti byly doručeny zástupkyni žalobce dne 21. 8. 2017. Lhůta 20 dnů od doručení výzvy stanovená správním orgánem I. stupně k odstranění vad tedy uplynula dne 11. 9. 2017. Udělená plná moc zmocňující paní M. K. jednat jménem žalobce měla platnost do 30. 9. 2017. Žalovaná v této souvislosti odkázala na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 11. 10. 2017, č. j. 1 As 361/2016 - 75, podle kterého je na účastníku správního řízení, aby si zajistil možnost být obeznámen s věcmi týkajícími se jeho řízení. Pokud si toto žalobce žádným způsobem nezajistil, ač tak učinit mohl, je pouze na něm, aby nesl nepříznivé následky s tím spojené.
16. K žalobní námitce, že plná moc byla zástupkyni žalobce udělena pouze k podání žádosti a text týkající se přebírání písemností byl do plné moci dopsán až později bez vědomí žalobce, neboť by nikdy nesouhlasil, aby písemnosti v jeho řízení přebíral kdokoli jiný než on, žalovaná uvedla, že ze spisového materiálu vyplývá, že při doručování výzvy k odstranění vad a usnesení o přerušení řízení bylo postupováno v souladu se správním řádem. Z předložené plné moci ze dne 19. 6. 2017 vyplývá, že žalobce udělil plnou moc zástupkyni pro Ministerstvo vnitra ČR, odbor azylové a migrační politiky, ve věci:

Shodu s prvopisem potvrzuje V. B.

„Podání žádosti o prodloužení zaměstnanecké karty, podání žádosti o ohlášení změny zaměstnavatele, převzetí písemností po celou dobu řízení.“ Platnost plné moci byla stanovena do 30. 9. 2017. Celý text plné moci je psán konzistentním písmem a nevykazuje známky pozdějších úprav, přičemž z textu jednoznačně vyplývá, že se týká i přebírání písemností. Správní orgán I. stupně byl proto v souladu s § 33 ve spojení s § 34 správního řádu povinen doručovat písemnosti zástupkyni žalobce až do 30. 9. 2017.

17. Žalovaná dále poukázala na rozpor tvrzení žalobce v odvolání s jeho tvrzením v žalobě. V odvolání žalobce uvedl, že správní orgán I. stupně pochybil, pokud jeho zástupkyni zasílal písemnosti v době dovolených, kdy plná moc byla udělena pouze do 30. 9. 2017, a spolu s odvoláním bylo doloženo čestné prohlášení zmocněné zástupkyně, že byla mimo území České republiky a nemohla si proto vyzvednout poštu, přičemž ve schránce po jejím návratu nebyl žádný dopis určený žalobci. V podané žalobě pak žalobce uvedl, že *„Žalobce by nikdy nesouhlasil s tím, aby v rámci řízení vedeného o podané žádosti o prodloužení platnosti povolení k dlouhodobému pobytu na území ČR přebíral písemnosti kdokoli jiný, nežli on osobně.“* Tvrzení žalobce v odvolání a tvrzení žalobce v podané žalobě jsou spolu tedy ve vzájemném rozporu. Žalobce skutečnost, že nikdy k přebírání písemností zástupkyni neměl, netvrdil již v odvolání, kdy naopak v odvolání tvrdil, že došlo k pochybení, když byla výzva zaslána jeho zástupkyni v době dovolených. Tvrzení žalobce se tak žalované jeví značně nevěrohodné. Nadto podle věty první § 52 správního řádu jsou účastníci řízení povinni označit důkazy na podporu svých tvrzení, žalobce však žádné důkazy na podporu svého tvrzení nepředložil a v jeho případě zůstalo pouze u ničím nepodloženého konstatování, že k přebírání písemností nikoho nezmocnil, přičemž takové tvrzení je v přímém rozporu se spisovým materiálem a žalobcem dříve tvrzenými skutečnostmi, na kterých bylo postaveno jeho odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí.
18. K žalobní námitce žalobce, že si správní orgány neopatřily úplné podklady, nemohly tedy správně posuzovat skutkový stav, a že žalovaná nesprávně zhodnotila důkazy, protože došlo k porušení § 2 odst. 1, odst. 3, odst. 4 a § 3 správního řádu, žalovaná uvedla, že žalobce tuto svoji obecnou námitku nikterak nekonkretizoval. Žalobce neuvedl, jakým způsobem byly důkazy vyhodnoceny nesprávně, ani jaké další podklady si měly správní orgány opatřit, natož jakým způsobem nezjistily skutkový stav věci. K tomuto žalovaná odkázala na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 3. 2. 2016, č. j. 1 Azs 240/2015 - 35, který v obdobné situaci opakovaně upozornil na skutečnost, že obecně formulované žalobní námítky, které jsou prostým výčtem porušení právních předpisů bez uvedení, v čem konkrétně se správní orgány dopustily pochybení a jakým způsobem mělo v důsledku toho dojít ke zkrácení práv stěžovatele, nelze považovat za řádně formulované žalobní body, které by umožňovaly soudní přezkum. Vzhledem k tomu, že byl žalobce řádně vyzván k odstranění vad žádosti, není zřejmé, jakým jiným způsobem měl správní orgán I. stupně opatřit další podklady pro řízení, když se navíc jedná o řízení na návrh, a je tudíž zcela na straně žalobce a v jeho zájmu, aby k žádosti předložil všechny požadované náležitosti. Žalovaná dále odkázala na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 3. 2015, č. j. 9 Azs 12/2015 - 38, podle něhož je zejména v zájmu účastníka řízení, aby shromáždil a správnímu orgánu předložil všechny potřebné podklady.

V. Posouzení věci Městským soudem v Praze

19. Po nařízení jednání před Městským soudem v Praze žalobce podáním ze dne 10. 9. 2020 sdělil soudu, že netrvá na nařízeném ústním jednání a souhlasil s projednáním žaloby

Shodu s prvopisem potvrzuje V. B.

v neveřejném zasedání. Žalovaná k výzvě soudu dle § 51 odst. 1 s.ř.s. výzvě soudu nepožadovala nařízení ústního jednání, soud proto postupoval podle § 51 odst. 1 s.ř.s. a ve věci rozhodl bez jednání.

20. Městský soud přezkoumal napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které předcházelo jeho vydání, a to dle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), v mezích žalobních bodů, přičemž nařídil ve věci ústní jednání. Městský soud vycházel dle § 75 odst. 2 s. ř. s. ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době vydání napadeného rozhodnutí.
21. Žaloba není důvodná.
22. Skutkový stav, z něhož správní orgány vycházely, má oporu v podkladech správního řízení.
23. Soud v dané věci považuje za podložené a mezi účastníky řízení za nesporné, že žalobce v rámci žádosti ze dne 21. 6. 2017 podané prostřednictvím zmocněné zástupkyně nepředložil zákonem požadovanou náležitost – doklad o odborné způsobilosti, a to ani k výzvě správního orgánu I. stupně ve lhůtě jím stanovené. Stěžejní námitkou podané žaloby bylo, že žalobci nebyla tato výzva doručena a její doručení zástupkyni žalobce nebylo účinné ze dvou žalobcem uváděných důvodů. Nejprve, že zástupkyně žalobce byla v době doručování výzvy, tj. v době dovolených mimo území České republiky, plná moc měla platnost pouze do 30. 9. 2017, a tedy mělo být doručováno rovněž žalobci (tvrzení v odvolání) a dále, že žalobce v rámci správního řízení nezplnomocnil nikoho k přebírání písemností (tvrzení v žalobě). Podle znění plné moci ze dne 19. 6. 2017, jíž žalobce zmocnil paní M. K. k zastupování jeho osoby v záležitosti podané žádosti, vyplývá, že žalobce udělil zmocnění „*ve věci: podání žádosti o prodloužení zaměstnanecké karty, podání žádosti o hlášení změny zaměstnavatele, převzetí písemností po celou dobu řízení*“, přičemž „*plná moc je platná do: 30. 9. 2017*“.
24. Z výzvy ze dne 2. 8. 2017, č. j. OAM-16578-6/ZM-2017, bylo zjištěno, že správní orgán I. stupně vyzval žalobce ve lhůtě 20 dnů ode dne doručení výzvy k doložení dokladů k prokázání odborné způsobilosti pro výkon požadovaného zaměstnání podle § 42g odst. 2 písm. c) zákona o pobytu cizinců, neboť k žádosti ze dne 21. 6. 2017 nebyl doložen doklad o odborné způsobilosti žalobce vyžadované k pracovnímu místu. Výzva obsahovala poučení, že pokud žalobce neodstraní v uvedené lhůtě vadu žádosti spočívající v chybějící náležitosti, která brání pokračování v řízení, bude řízení o žádosti žalobce zastaveno podle § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu. Výzva byla žalobci odeslána spolu s usnesením o přerušení řízení dne 7. 8. 2017. Z doručanky k předmětné výzvě a usnesení o přerušení řízení bylo zjištěno, že tyto listiny byly doručovány prostřednictvím České pošty zástupkyni žalobce, paní M. K., na adresu U. P., přičemž zástupkyně nebyla na uvedené adrese zastížena, proto zde poštovní doručovatel zanechal poučení s výzvou k vyzvednutí zásilky. Zásilka byla připravena k vyzvednutí dne 11. 8. 2017 a byla na poště uložena na dobu 10 dnů. Jelikož si zástupkyně zásilku ve lhůtě 10 dnů ode dne jejího uložení nevyzvedla, byla zásilka vložena do její schránky dne 22. 8. 2017 ve 14:00 hodin, jak vyplývá z razítka České pošty a z vlastnoručního záznamu jejího pracovníka na doručence založené ve správním spise. Ve výzvě správní orgán I. stupně specifikoval charakter nedostatků žádosti a způsob jejich odstranění, k čemuž žalobci stanovil lhůtu 20 dnů, a zároveň žalobce poučil o následcích neodstranění nedostatků žádosti. Výzva spolu s usnesením o přerušení řízení byla žalobci doručena prostřednictvím jeho zástupkyně

cestou poštovních služeb dne 21. 8. 2017, 20 denní lhůta k odstranění nedostatků žádosti tak byla poskytnuta do 11. 9. 2017.

25. Ze správního spisu bylo dále zjištěno, že dne 18. 10. 2017 bylo správním orgánem I. stupně vydáno pod č. j. OAM-16576-9/ZM-2017 vyrozumění o pokračování v řízení o žádosti žalobce o prodloužení doby platnosti zaměstnanecké karty a téhož dne i usnesení o zastavení řízení dle § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu. Obě rozhodnutí byla tedy po datu 30. 9. 2017 (ukončení zastoupení) doručována již na adresu žalobce.
26. Žalobce až v rámci odvolacího řízení dne 18. 12. 2017 doručil správnímu orgánu I. stupně diplom o základním odborném vzdělání žalobce ze dne 1. 7. 2008, spolu s dodatkem k diplomu z téhož dne, prokazující, že žalobce absolvoval studium na Oblastní střední škole designu a servisu v Jekatěrinburgu ve tříletém oboru krejčí, zakončené získáním středoškolského vzdělání. Dne 18. 12. 2017 doručil žalobce správnímu orgánu I. stupně čestné prohlášení paní M. K. ze dne 13. 12. 2017, v němž jmenovaná toliko uvádí, že byla v době od 21. 7. 2017 do 22. 8. 2017 mimo území České republiky, tudíž si nemohla vyzvedávat poštu, přičemž po jejím návratu nebyl v její schránce vložen žádný dopis adresovaný žalobci.
27. Pro účely posouzení žalobních námitek soud vyšel z následující právní úpravy:
28. Řízení o žádosti žalobce bylo zahájeno podáním žádosti dne 21. 6. 2017, tj. za platnosti zákona o pobytu cizinců účinného do 14. 8. 2017, tj. ve znění před novelou provedenou zákonem č. 222/1917 Sb. Dle čl. II odst. 1 zákona č. 222/2017 Sb., kterým se mění zákon č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony, platí, že: „[ř]ízení podle zákona č. 326/1999 Sb. zahájené přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona a do tohoto dne neschopené se dokončí a práva a povinnosti s ním související se posuzují podle zákona č. 326/1999 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona.“.
29. Podle § 42g odst. 2 písm. c) zákona o pobytu cizinců účinného do 14. 8. 2017 platilo, že: „[ž]ádost o vydání zaměstnanecké karty je oprávněn podat cizinec, pokud má odbornou způsobilost pro výkon požadovaného zaměstnání a tato podmínka vyplývá z charakteru zaměstnání nebo ji stanoví mezinárodní smlouva, zejména 1. má požadované vzdělání; v odůvodněných případech, zejména v případě důvodných pochybností, zda cizinec má požadované vzdělání nebo zda toto vzdělání odpovídá charakteru zaměstnání, je na žádost ministerstva povinen prokázat, že jeho zahraniční vzdělání bylo uznáno příslušným orgánem České republiky, 2. má požadovanou odbornou kvalifikaci, pokud je podle zvláštního právního předpisu vyžadována, a 3. splňuje podmínky pro výkon regulovaného povolání, jde-li o takové povolání.“.
30. Podle § 42g odst. 9 zákona o pobytu cizinců účinného do 14. 8. 2017 platilo, že: „[p]odá-li cizinec žádost o udělení souhlasu podle odstavce 7 v době 120 dnů před uplynutím platnosti zaměstnanecké karty a přesahuje-li zaměstnání cizince dobu platnosti zaměstnanecké karty, považuje se tato žádost též za žádost o prodloužení platnosti zaměstnanecké karty a cizinec je povinen doložit též náležitosti uvedené v § 44a odst. 9; to neplatí, pokud cizinec ministerstvu písemně sdělí, že nežádá o prodloužení platnosti zaměstnanecké karty. Splňuje-li cizinec podmínky pro udělení souhlasu a prodloužení platnosti zaměstnanecké karty, ministerstvo prodlouží platnost zaměstnanecké karty; rozhodnutí o udělení souhlasu se písemně nevyhotoví.“.

31. Podle § 44a odst. 9 zákona o pobytu cizinců účinného do 14. 8. 2017 platilo, že: „[p]latnost zaměstnanecké karty lze při splnění podmínek uvedených v § 42g odst. 2 písm. b) a c), § 42g odst. 3 nebo 4 opakovaně prodloužit na dobu, na kterou byla uzavřena pracovní smlouva nebo dohoda o pracovní činnosti, vždy však nejdéle na dobu 2 let; v případě cizince, kterému byla vydána zaměstnanecká karta podle § 42g odst. 3, se platnost zaměstnanecké karty prodlouží na dobu odpovídající době uvedené v rozhodnutí o prodloužení povolení k zaměstnání. Žádost o prodloužení platnosti zaměstnanecké karty se podává ministerstvu. K žádosti je cizinec povinen předložit a) náležitosti podle § 31 odst. 1 písm. a) a d), b) pracovní smlouvu nebo dohodu o pracovní činnosti splňující podmínky uvedené v § 42g odst. 2 písm. b) na dobu, na kterou žádá o prodloužení platnosti zaměstnanecké karty, c) rozhodnutí o prodloužení povolení k zaměstnání, jde-li o cizince, kterému byla vydána zaměstnanecká karta podle § 42g odst. 3, d) doklady k prokázání odborné způsobilosti pro výkon požadovaného zaměstnání podle § 42g odst. 2 písm. c), jde-li o cizince, kterému byla vydána zaměstnanecká karta podle § 42g odst. 2, pokud doklad, kterým cizinec prokázal ministerstvu svoji odbornou způsobilost při vydání zaměstnanecké karty, pozbyl platnosti, e) na požádání náležitosti podle § 31 odst. 4 a f) fotografie v případě změny podoby.“.
32. Podle § 45 odst. 2 správního řádu „[n]emá-li žádost předepsané náležitosti nebo trpí-li jinými vadami, pomůže správní orgán žadateli nedostatky odstranit na místě nebo jej vyzve k jejich odstranění, poskytne mu k tomu přiměřenou lhůtu a poučí jej o následcích neodstranění nedostatků v této lhůtě; současně může řízení přerušit (§ 64).“.
33. Podle § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu „[ř]ízení o žádosti správní orgán usnesením zastaví, jestliže žadatel v určené lhůtě neodstranil podstatné vady žádosti, které brání pokračování v řízení.“
34. Žalobce v prvním žalobním bodě nevzněl žádné konkrétní námitky, týkající se nezákonného postupu správních orgánů, pouze obecně namítl, že správní orgány porušily § 3 správního řádu, neboť nezjistily skutkový stav věci způsobem, o němž nejsou významné pochybnosti a v rozsahu, který je nezbytný vzhledem ke konkrétním okolnostem případu, a neopatřily si dostatečné podklady pro své rozhodnutí ve smyslu § 50 odst. 2 správního řádu. Soud pouze z takto formulovaných námitek nedokáže rozkrýt, jaké podklady dle žalobce scházely pro dostatečné zjištění skutkového stavu věci, když ke stěžejní námitce způsobu doručování výzvy měl správní orgán I. stupně od žalobce k dispozici předloženou plnou moc se zcela zřejmým rozsahem zmocnění a žalobce ani nedoložil, z jakého důvodu okolnosti uváděné jeho zástupkyní v čestném prohlášení (její pobyt mimo území České republiky) opodstatněně vylučoval doručování písemností zástupkyni a odůvodňoval doručování žalobci, a současně také nedoložil, že správní orgán o těchto okolnostech musel vědět.
35. Podle § 3 správního řádu platí, že: „[n]evyplývá-li ze zákona něco jiného, postupuje správní orgán tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonu s požadavky uvedenými v § 2.“. Požadavku, „aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti“, správní orgán v řízeních zahajovaných z moci úřední dostojí zpravidla tím, že rozhodné skutečnosti zjišťuje přímo, a v řízeních zahajovaných na žádost může dostat tím, že účastníkům řízení vytváří prostor pro jejich iniciativu (umožňuje jim, aby rozhodné skutečnosti tvrdili a prokazovali, a předložená tvrzení vypořádává a označené důkazy a jiné podklady pro vydání rozhodnutí provádí).

36. Žalobce v prvním žalobním bodě vznesl své námitky nedostatečně zjištěného stavu věci toliko v obecné rovině a není na soudu, aby za žalobce domýšlel další argumenty. Takovým postupem by přestal být nestranným rozhodčím sporu, ale přebíral by funkci žalobcova advokáta (srov. rozsudek rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 8. 2010, č. j. 4 As 3/2008 - 78). Obsah a kvalita žaloby (zde první žalobní námitky) tak v podstatě předurčují obsah a kvalitu rozhodnutí soudu (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 6. 2005, č. j. 7 Afs 104/2004 - 54).
37. K porušení § 50 odst. 2 správního řádu soud uvádí, že okolnosti podané žádosti a její nedostatky neumožňují, aby podklady pro vydání rozhodnutí opatřoval mimo žalobce správní orgán. Nestanoví-li zvláštní zákon jinak, jsou účastníci povinni při opatřování podkladů pro vydání rozhodnutí poskytovat správnímu orgánu veškerou potřebnou součinnost.
38. Námitku, že správní orgány měly důkladněji zjišťovat skutkový stav dané věci, žalobce vznesl toliko v obecné rovině, nikterak ji blíže nespecifikoval a nevyplývá z ní, jaká konkrétní porušení v napadeném rozhodnutí, resp. v jemu předcházejícím řízení, žalobce spatřuje. Soud proto rovněž pouze v obecné rovině konstatuje, že správní orgány dostály svým povinnostem a postupovaly v souladu s § 3 a § 50 odst. 2 správního řádu (srov. rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 12. 2010, č. j. 4 Ads 44/2010 - 132) a výše uvedený pro rozhodnutí ve věci rozhodný skutkový stav zjistily zcela dostatečně.
39. Žalobce dále v prvním žalobním bodě rovněž zcela obecně namítl, že žalovaná vydáním napadeného rozhodnutí porušila § 2 odst. 1, odst. 3 a odst. 4 správního řádu.
40. Podle § 2 odst. 1 správního řádu platí, že: „[s]právní orgán postupuje v souladu se zákony a ostatními právními předpisy, jakož i mezinárodními smlouvami, které jsou součástí právního řádu (dále jen „právní předpisy“). Kde se v tomto zákoně mluví o zákoně, rozumí se tím též mezinárodní smlouva, která je součástí právního řádu.“.
41. Podle § 2 odst. 3 správního řádu platí, že: „[s]právní orgán šetří práva nabytá v dobré víře, jakož i oprávněné zájmy osob, jichž se činnost správního orgánu v jednotlivém případě týká (dále jen „dotčené osoby“), a může zasahovat do těchto práv jen za podmínek stanovených zákonem a v nezbytném rozsahu.“.
42. Podle § 2 odst. 4 správního řádu platí, že: „[s]právní orgán dbá, aby přijaté řešení bylo v souladu s veřejným zájmem a aby odpovídalo okolnostem daného případu, jakož i na to, aby při rozhodování skutkově shodných nebo podobných případů nevznikaly nedůvodné rozdíly.“.
43. Nekonkrétní námitka žalobce, že žalovaná při vydání napadeného rozhodnutí porušila § 2 odst. 1, odst. 3 a odst. 4 správního řádu, zde opět není způsobilou žalobní námitkou, na základě které by soud mohl přezkoumat zákonnost napadeného rozhodnutí. Podle § 71 odst. 1 písm. d) s. ř. s. má žaloba kromě obecných náležitostí podání (§ 37 odst. 2 a 3 s. ř. s.) obsahovat žalobní body, z nichž musí být patrné, z jakých skutkových a právních důvodů považuje žalobce napadené výroky rozhodnutí za nezákonné nebo nicotné. Přezkumné řízení soudní je založeno na zásadě dispoziční, z níž vyplývá, že specifikace konkrétních důvodů nezákonnosti, popř. nicotnosti napadeného rozhodnutí, je úkolem žalobce a nikoliv soudu, který není oprávněn k tomu, aby tyto důvody za žalobce sám vyhledával či domýšlel. Jinými slovy řečeno, je věcí žalobce, aby v žalobě zřetelně vymezil rozsah přezkumu napadeného rozhodnutí, jímž je soud vázán, a to uvedením konkrétních žalobních bodů (námitek) ve smyslu shora citovaného § 71 odst. 1 písm. d) s. ř. s. Žalobce

však nespecifikoval, v jakém konkrétním pochybení žalované spatřuje porušení § 2 odst. 1, odst. 3 a odst. 4 správního řádu. Naprostá obecnost a bezobsažnost uvedeného žalobního tvrzení brání tomu, aby se jím soud mohl blíže zabývat. Soud zde může, opět pouze ve zcela obecné rovině, konstatovat, že v projednávané věci neshledal, že by žalovaná zatížila řízení závažnou procesní vadou, která by mohla mít za následek nezákonné rozhodnutí o věci samé [srov. § 76 odst. 1 písm. c) s. ř. s.].

44. Soud se v rámci vypořádání prvního žalobního bodu zcela ztotožnil s odkazem žalované na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 3. 2. 2016, č. j. 1 Azs 240/2015 - 35, který v obdobné situaci opakovaně upozornil na skutečnost, že obecně formulované žalobní námitky, které jsou prostým výčtem porušení právních předpisů bez uvedení toho, v čem konkrétně se správní orgány dopustily pochybení a jakým způsobem mělo v důsledku toho dojít ke zkrácení práv stěžovatele, nelze považovat za řádně formulované žalobní body, které by umožňovaly soudní přezkum. Soud také souhlasí se žalovanou, že vzhledem k situaci, kdy byl žalobce řádně vyzván k odstranění vad žádosti, není zřejmé, jakým jiným způsobem měl správní orgán I. stupně opatřit další podklady pro řízení, když se navíc jedná o řízení na návrh, a je tudíž zcela na straně žalobce, jakož i v jeho nejvyšším zájmu, aby předložil všechny požadované náležitosti již k podané žádosti, neboť je zejména v zájmu účastníka řízení, aby shromáždil a správnímu orgánu předložil všechny potřebné podklady (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 3. 2015, č. j. 9 Azs 12/2015 - 38).
45. Soud s ohledem na shora uvedené skutečnosti neshledal první žalobní bod důvodným.
46. Žalobce *ve druhém žalobním bodě* namítl, že v rámci vedeného správního řízení nezplnomocnil nikoho k přebírání jeho písemností, když vystavená plná moc se vztahovala pouze k podání žádosti o prodloužení platnosti povolení k dlouhodobému pobytu na území, text opravňující zástupkyni k přebírání písemností musel být do textu plné moci vepsán později, bez vědomí a souhlasu žalobce. Z tohoto důvodu nebyla výzva k odstranění vad žádosti žalobci řádně doručena, což způsobuje nezákonnost zastavení správního řízení, a následně též napadeného rozhodnutí žalované.
47. Podle § 33 odst. 1 správního řádu platí, že: „[ú]častník si může zvolit zmocněnce. Zmocnění k zastoupení se prokazuje písemnou plnou mocí. Plnou moc lze udělit i ústně do protokolu. V těžké věci může mít účastník současně pouze jednoho zmocněnce.“.
48. Podle § 34 odst. 1 a odst. 2 správního řádu platí, že: „[z]ástupce podle § 32 a 33 v řízení vystupuje jménem zastoupeného. Z úkonů zástupce vznikají práva a povinnosti přímo zastoupenému. S výjimkou případů, kdy má zastoupený něco v řízení osobně vykonat, doručují se písemnosti pouze zástupci. Doručení zastoupenému nemá účinky pro běh lhůt, nestanoví-li zákon jinak.“.
49. Podle § 24 odst. 1 správního řádu ohledně překážek při doručování platí, že: „[j]estliže si adresát uložené písemnosti písemnost ve lhůtě 10 dnů ode dne, kdy byla k vyzvednutí připravena, nevyzvedne, písemnost se považuje za doručenou posledním dnem této lhůty.“.
50. Z podkladů správního řízení považuje soud za zcela prokázané, že výzva k odstranění vad ze dne 2. 8. 2017 byla spolu s usnesením o přerušení řízení zaslána správním orgánem I. stupně zplnomocněné zástupkyni žalobce prostřednictvím České pošty dne 7. 8. 2017 a protože závilka nebyla ve stanovené lhůtě vyzvednuta, byla následující den po uplynutí 10 denní lhůty ve smyslu § 24 odst. 1 správního řádu vložena do její schránky. V této situaci

zde nastala tzv. zákonná fikce doručení, podle níž byla výzva doručena zástupkyni žalobce posledním dnem 10 denní lhůty, tedy dne 21. 8. 2017. Soud na základě shora prokázaných skutečností tedy souhlasí s výkladem žalované, že lhůta 20 dnů od doručení výzvy stanovená správním orgánem I. stupně k odstranění vad žádosti tak uplynula dne 11. 9. 2017. Udělená plná moc zmocňující paní M. K. jednat jménem žalobce měla platnost do 30. 9. 2017, byla tedy platná jak v době doručování výzvy zástupkyni žalobce, v době vhození výzvy do její schránky, tak v době uplynutí 20 denní lhůty stanovené k odstranění vad žádosti. Z textu plné moci jednoznačně vyplývá, že se týká i přebírání písemností po celou dobu řízení. Správní orgán I. stupně byl proto v souladu s § 33 ve spojení s § 34 správního řádu povinen doručovat písemnosti zástupkyni žalobce až do dne 30. 9. 2017 včetně, jak také s ohledem na shora uvedená zjištění správně učinil. Žalovaná pak v této souvislosti přílehlavě odkázala na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 11. 10. 2017, č. j. 1 As 361/2016 - 75, podle něhož je na účastníku správního řízení, aby si zajistil možnost být obeznámen s věcmi týkajícími se jeho řízení. Pokud si toto žalobce žádným způsobem nepohlídal a nezajistil, ač tak učinit mohl, je pouze na něm, aby nesl nepříznivé následky s tím spojené.

51. Tvzení žalobce ohledně (ne)doručování písemností jeho zmocněné zástupkyni se navíc soudu jeví jako nevěrohodné, neboť jím uváděné skutečnosti v odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí jsou v rozporu se žalobcem uváděnými skutečnostmi v žalobě, jak správně vyhodnotila již žalovaná. Žalobce netvrdil omezení plné moci, ale uvedl, že došlo k pochybení, pokud byla výzva zaslána jeho zástupkyni v době dovolených.
52. Nadto podle věty první § 52 správního řádu „*účastníci jsou povinni označit důkazy na podporu svých tvrzení*“. Z dikce „*povinni označit důkazy na podporu svých tvrzení*“ plyne, že tu významnou roli hrají procesní instituty „*povinnost tvrzení*“ a „*povinnost důkazní*“. V přezkoumávané věci byl tedy žalobce povinen nejen tvrdit, ale též prokázat, že jím zvolená zástupkyně nebyla zplnomocněná též k přebírání písemností. Žalobce však žádné důkazy na podporu svého tvrzení nepředložil a v jeho případě zůstalo pouze u ničím nepodloženého konstatování, že k přebírání písemností nikoho nezplnomocnil, přičemž takové tvrzení je v přímém rozporu se spisovým materiálem a žalobcem dříve tvrzenými skutečnostmi, na kterých bylo postaveno jeho odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí. Čestné prohlášení zástupkyně žalobce se jeví opět jako odporující tvrzení žalobce uvedenému v žalobě, že k přebírání písemností zástupkyni nezplnomocnil, neboť pokud zástupkyni k přebírání písemností skutečně nikdy nezplnomocnil, postrádá potom smysl jím získané čestné prohlášení zástupkyně o jejím pobytu mimo území České republiky v době doručování písemností její osobě. Soud tak neshledal námitku žalobce, že nikoho nezplnomocnil k přebírání jeho písemností, jako nedůvodnou.
53. Žalobce *ve třetím žalobním bodě* namítl, že správní orgán I. stupně nezkoumal jeho rodinnou situaci, nepřihlédl k délce jeho dosavadního pobytu na území a vytvořeným pracovním, kulturním a sociálním vazbám, čímž by došlo v rozporu se zákonem k nepřiměřenému zásahu do soukromého a rodinného života žalobce.
54. Podle § 174a odst. 1 zákona o pobytu cizinců účinného do 14. 8. 2017 platilo, že: „[p]ři posuzování přiměřenosti dopadů rozhodnutí podle tohoto zákona správní orgán zohlední zejména závažnost nebo druh protiprávního jednání cizince, délku pobytu cizince na území, jeho věk, zdravotní stav, povahu a pevnost rodinných vztahů, ekonomické poměry, společenské a kulturní vazby navázané na území a intenzitu vazeb ke státu, jehož je cizinec státním

Shodu s prvopisem potvrzuje V. B.

občanem, nebo v případě, že je osobou bez státního občanství, ke státu jeho posledního trvalého bydliště.“.

55. Žalobce žádné okolnosti ohledně vybudování ekonomických a sociálních vztahů na území České republiky neuvedl a nikterak nedoložil a z napadených rozhodnutí a správního spisu nevyplývá nic jiného, než důvod zastavení řízení z procesních důvodů. Procesní povaha rozhodnutí o zastavení řízení dle § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu pak navíc sama o sobě vylučuje posuzování zásahu do rodinného a soukromého života dle § 174a zákona o pobytu cizinců.
56. V této souvislosti soud poukazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 1. 2017, č. j. 10 Azs 206/2016 - 48, v jehož části III. D., bodě [41] je uvedeno: *„Judikatura specifikovala, že přiměřenost dopadů nemůže být řešena v případech, kdy bylo řízení o žádosti o prodloužení dlouhodobého pobytu zastaveno a o žádosti nebylo meritorně rozhodováno (srov. rozsudek NSS ze dne 16. 8. 2016, čj. 1 Azs 108/2016-41, bod 22). V obdobné kauze, jako je nyní posuzovaná věc, zdejší soud dovodil, že „to byl totiž sám žalobce, kdo svým nekonáním správnímu orgánu I. stupně nedal jinou možnost než řízení o žádosti zastavit podle § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu. Posouzení přiměřenosti dopadů předmětného rozhodnutí do soukromého a rodinného života žalobce ve smyslu § 174a zákona o pobytu cizinců tak bylo z povahy věci vyloučeno“ (rozsudek NSS ze dne 28. 7. 2016, čj. 2 Azs 76/2015-24, bod 35). Správní orgány ani krajský soud se nemohly zabývat věcnou stránkou žádosti (srov. bod [23]). Proto nepochybily, pokud se nezabývaly ani případným zásahem zastavení řízení do soukromého a rodinného života stěžovatelky.“.*
57. V dané věci žalobce v určené lhůtě neodstranil podstatné vady žádosti, které bránily pokračování v řízení. Nastane-li jakákoli skutečnost předvídaná v § 66 odst. 1 správního řádu, správní orgány jsou povinny o zastavení řízení bez dalšího rozhodnout. Úvaha správních orgánů o přiměřenosti zásahu usnesení o zastavení řízení do rodinného a soukromého života žalobce a jeho rodiny tak nebyla na místě, jelikož správní orgány nemohly rozhodnout jinak, než řízení usnesením zastavit. Naopak provedení úvahy správních orgánů o přiměřenosti rozhodnutí v dané věci by bylo v rozporu se základními zákonnými požadavky kladenými na udělení pobytových oprávnění cizincům k pobytu na území České republiky. Soud tak posoudil námitku žalobce týkající se absence posouzení přiměřenosti žalobou napadeného rozhodnutí jako nedůvodnou.
58. Vzhledem k tomu, že žalobce nedoložil v průběhu správního řízení o jeho žádosti o prodloužení platnosti povolení k dlouhodobému pobytu na území České republiky – zaměstnanecké karty dle § 44a odst. 9 zákona o pobytu cizinců veškeré zákonem požadované náležitosti, správní orgán I. stupně nemohl předmětnou žádost z obsahového hlediska věcně projednat a vydat meritorní rozhodnutí, nýbrž musel o předmětné žádosti procesně rozhodnout, jak vyplývá z předloženého správního spisu. Jelikož Nejvyšší správní soud ve svém rozsudku ze dne 10. 3. 2010, č. j. 6 As 57/2009 - 72, konstatoval, že správní řád obecně spojuje s žadatelovou nečinností zastavení řízení [§ 66 odst. 1 písm. c) správního řádu], přičemž zákon o pobytu cizinců neobsahuje speciální ustanovení upravující následky nečinnosti účastníka řízení, správní orgán I. stupně zcela v souladu s pravidlem *„lex specialis derogat legi generali“* aplikoval § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu a předmětnou žádost žalobce v souladu s § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu zastavil.

V. Závěr

Shodu s prvopisem potvrzuje V. B.

59. Na základě shora uvedených důvodů dospěl městský soud k závěru, že napadené rozhodnutí není nezákonné, jak namítal žalobce, a proto podanou žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 1 s. ř. s. zamítl.
60. O náhradě nákladů řízení rozhodl městský soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobce neměl ve věci úspěch, nemá proto právo na náhradu nákladů řízení. Žalovaný správní orgán pak žádné náklady řízení nad rámec jeho běžné administrativní činnosti neuplatňoval.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud. Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie. Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 23. září 2020

JUDr. Naděžda Řeháková v. r.
předsedkyně senátu